

WUORI- KAUTISET

3 / 2014

CAUTION

ENTER AT
OWN RISK

KUULUMISIA

YRITYKSIÄ

ROOLIPELI

Pääkirjoitus

Moikkis!

Wapun hulinat ja helteinen kesä hujahtivat kuin hetkessä. Nyt kun opinnot taas pääsevät alkuun Otaniemessä, on jokaisella opiskelijalla (ja muulla Aalto-yliopiston väellä) henkilökohtainen suhtautuminen arkeen paluuseen. Katsovatko Wuorikautisten lukijat kaiholla taaksepäin kesää muistellen, vai onko katse kääntynyt innokkaasti eteenpäin uusia haasteita kohti?

Hakuna Matata, sillä nythän henkiin herää opiskelun lisäksi myös opiskelijaelämä. Kesällä aikaa vietettiin lomalla, töissä tai kesäopinnoissa, mutta vasta lukuvuoden aikana kyllä sekä yhdistysten kirjo todella aktivoituvat. Myös Vuorimieskilta on menossa mukana, ja syksyllä tekemistä kyllä riittää.

Nämä Wuorikautiset toivon mukaan auttavat käsittelemään juurikin näitä siirtymävaiheita. Selvitämme joitakin VK:n loppukevään meininkkejä, raportoimme kesän kokemuksia kesätöistä ja matkoilta, ja pelaamme lukijoidemme kanssa myös suurta ja jännittävää roolipeliä! Pidemmittä puheita myös toivotamme mainiota syksyä kaikille Wuorikautisten lukijoille.

Suurkiitokset lehden kanssa yhteistyössä olleille yrityksille!

Sanni Lassila

Päätoimittaja

PS.

Allekirjoittanut muuttuu taas kesällä rahaa tahkoavasta työmyyrästä köyhäksi opiskelijaksi - mutta vapaa-aika lisääntyy roimasti. Kaikessa on puolensa! Aikaisempi tunnollisuus palkitsee vähemmällä kurssimäärällä tänä vuonna. :) Innolla eteenpäin!

Päätoimittaja:

Sanni Lassila

Toimittajat:

Ted Nuorivaara

Inka Mäkinen

Maria Leikola

Petteri Halli

Petteri Piskunen

Jenni Kivi

Kiitokset:

Raati '14

Maija Grönroos

Pyy Haahtela

Katja Pitkänen

Kim Kavander

Erityiskiitokset:

Murata

Kuusakoski

Okmetic

SSAB

Julkaisija:

Wuorikautiset

Vuorimieskilta ry

Vuorimiehentie 2

02150 Espoo

Painettu:

Redfina

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	2
Sisällysluettelo (Toim. huom. Tämä sivu)	3
Puheenjohtajan pohinät	4
Pohinäänalyysi	5
Wappuhaikuja	6
Kiltakummin haastattelu	7
Kaverisitsit	8
Metallikerhon kuulumiset	10
Murata	12
Kuusakoski	14
Okmetic	16
Oslon hintahirvitys	18
Budjettimatka Puolaan	20
Työelämästä takaisin opiskeluun	22
Ekan viikon häslinkejä	23
CHOICE OF WUORIMIES	24
Sudoku	34
Ruukki ja SSAB yhdistyneet	35

Puheenjohtajan pohinat

Hyvää syssyä vuorimiehet!

Syksyn väriloistoa näkee sekä luonnossa että haalareissa. Syysade kastelee ja kuivaa kuin wappuinen räntäkeli Ulliksella. Pimeneviä iltoja sumentaa ja lämmittää rakas Laulukirja.

Taas on se aika vuodesta kun fuksit ovat oikeasti kiinnostuneita vanhojen ja likaisten teekkareiden tarinoista. En tosin tiedä, onko se vanha kunnon ”silloin kun minä olin fuksi, oli vielä TKK ja TKY” paras keino osoittaa olevansa vanha ja viisas, saatikka mielenkiintoinen uusi tuttavuus. Tuskinpa, joten pitäneen muistella parempia tarinoita jaettavaksi siitä parhaasta eli opiskelijaelämästä!

Kerro tapaamillesi uusille fukseille vaikkapa siitä, kuinka tutustuit jo ensimmäisinä koulupäivinä nykyisiin parhaisiin ystäviisi. Siitä, kuinka ne kammottavimmatkin kurssit pääsee läpi tekemällä yhteistyötä. Siitä, mitä hulluja ideoita olette toteuttaneet vuosien varrella. Tai siitä, kuinka mahtavaa oli aikanaan pukea omat kaljakorinsiniset haalarit ensi kertaa päälle yhdessä oman fuksijengin kanssa. Opiskelijaelämä ei ole pelkkää rälläämistä, se on yhteisöllisyyttä, tekemisen meininkiä ja valtavasti elämäkokemuksia!

Syysterveisin,

Sini Anttila

Ps. Meistä monien kesä on varmasti ollut työelämäntäyteinen, kuten syksyn ensimmäinen kiltalehtikin. Iso kiitos yrityksille, jotka ovat jo olleet mukana luomassa uudenlaista yhteistyötä Vuorimieskillan kanssa! Uudistukset eivät toivottavasti lopu tähän, sillä raadilla on uusia metkuja mielessään nimittäin enemmänkin... ;)

Pöhinää pohinöistä

ANALYYSI

Puheenjohtaja aloittaa pohinat aina reippaalla tervehdyksellä, joka on rento muttei liian asiallinen. Tässäkin tervehdyksessä huomaamme kuinka nokkelasti puheenjohtajamme käyttää murretta herättääkseen lukijan mielenkiinnon. Vuorimies voisi olla isolla kirjaimella kirjoitettu.

Tuttu ja turvallinen aloitus pohinätekstille on selitellä niitä näitä ihan vaan, jotta pohinätekstistä saadaan tarvittavan pitkä. Nokkela riittely ja runoilu ohjaa hienosti lukijan ajatukset pois tästä tosiasiaista.

Alun täytetekstin jälkeen päästään pohinöissä itse asiaan. Yleensä pääteman voi helposti aavistaa vallitsevan tilanteen perusteella: Lukuvuoden alussa puhutaan fukseista, seuraava lehti ilmestyy yleensä sopivasti hieman ennen Vuosijuhlaa, vuoden ensimmäisessä lehdessä voi puhua siitä kuinka koulu alkaa taas loman jälkeen, ISW-lehdessä pohistään ISW:stä ja Wappulehdessä Wapusta. Kuitenkin tämän asiapitoisen tekstin kirjoittaminen on haastavaa, sillä vaikka teema onkin käytännössä vuodesta toiseen sama, niin tekstin pitää silti olla omaperäinen samalla kertoen jotain kirjoittajastaan, eli puheenjohtajastamme.

Tekstin sisältö on alkavan lukuvuoden alla oikein osuva, sillä se muistuttaa lukijoita siitä, mikä teekkariudessa on parasta, uudet tuttavuudet ja kaikki ne hauskat asiat, mitä uusien ystävien kanssa voi tehdä.

Pöhinät lopetetaan aina tyylikkäästi tervehtimällä lukijoita, well done!

Sokerina pohjalla positiivisia uutisia kiltalaisille killan yrityssuhteiden nykytilasta. Tämänhetkisessä taloudellisessa tilanteessa tällaiset uutiset lämmittävät aina rivikiltalaisen mieltä, koska kilta tarvitsee yritysten tukea pysyäkseen pystyssä. Toivottavasti hyvä meininki jatkuu vuoden loppuun asti ilman suurempia gonahduksia!

~Pöhinä-analyttikko

Wappu- haikuja

*Vuorimies sammui
Olipa kerran vappu
kaljaa virtasi*

*Ilmaiset sipsit
ainoa ilo oli
Vun Dīpoli*

*Voit Tuomas parkaa
Ahdistelin tupsulla
Radiosimaa*

*Vappulounaalla
ruokaa, en muista mitä
Viina on hyvää*

*Vappuna kylmä
lakki painaa päätäni
Äpyjä myytiin*

*Skumppa kuohusi
Lakit päähän nostimme
Kaikki on p[]kaa*

*Vappu oli jees
Onneksi se myös loppui
Ikämuistoinen*

Kiltakummin epävirallinen haastattelu

Nimi?

- Pyry.

Mitä teet?

- Hengailen Ketolla asuntotoimiston vieressä näköalatoimistossa. Suunnittelen Otaniemen ympäristöä ja AYY:n asuntoja. Mitä teen tällä hetkellä? Olen VK:n Vapunaloitusbileissä!

Kuvaile itseäsi kolmella sanalla?

- Iloinen, innokas, itsepäinen.

Kuulin huhuja, että tänä vuonna AYY:n hallitus sai itse valita oman kummiyhdistyksensä. Miksi valitsit Vuorimieskillan?

- En tunne kovin monia vuorimiehiä, joten olisi hauska tutustua enemmän teidän kiltanne toimintaan. (Etkö muka mun takia? - Joo, just sun takia Sini.)

Lempiväri?

- Mattamusta.

Lempijuoma?

- Kasaribooli.

Miksi et tule Aamusitseille?

- Byrokratia.

Haastattelun tekeminen on vaikeaa... Keksi itse kysymys ja vastaa siihen?

- Jos syöt pizzaa, niin minkä pizzan valitset? Americanon. (Toim. huom. Söi jo kuulemma tänään sellaisen)

Mikä on elämän tarkoitus?

- Tietää eläneensä.

Mitä mieltä olit Vuorimieskillasta ennen kummiuttasi? Entä nyt, onko jokin muuttunut?

- Alkuperäinen mielipiteeni oli, että olette deekuja. Nyt tiedän.

Tulletko Rapujuhliin? Mitä odotat niiltä bileiltä?

- Joo, jos pääsen! Enemmän viinaa kuin rapuja.

Mitä yhteistä Maanmittarikillalla ja Vuorimieskillalla on?

- Molemmat ovat pieniä kiltoja, joissa on tiivis porukka ja hyvä meininki.

Entä eroa?

- Haalarit on ainakin kovin eri väriset.

Terveisesi Vuorimieskillan väelle?

- Odotan tapaamistanne ja erityisesti Vuosijuhlaa! Kiva tutustua uusiin naamoihin!

VK:n Kiltakummi Pyry Haahtela bongattiin Vapunaloitusbileiden lisäksi Aalto-Partyssa.

Ekat sitsit

Viaton kaveri
viallisten teekkareiden seurassa

Olin kuullut hurjia juttuja, miten opiskelijapiireissä biletetään ja ryypätään, joten tietysti lähdin mielenkiinnolla katsastamaan menoa, kun kutsu kävi Kaverisitseille. Kuinka voisinkaan ohittaa tilaisuutta, kun tiedossa oli kaverin ylistämä opiskelijajuhla, halpaa juotavaa - ja tilaisuus tälläytyä kunnolla!

Tiesin vain juttujen perusteella, että laulu kuului asiaan, mutta lauluja olikin niin paljon, että olisi koko yö kulunut niitä lallatellessa. Vähän olivat soinnut hakusessa, mutta tutummissa sävelmissä, kuten laivan mainostunnarissa ja lastenlaulujen sävelmissä, oli helppo kajauttaa kunnan serenadia ilmoille.

Ruokaa ehti hädin tuskin syödä, kun oli kiire laulaa ja juoda, mutta ainakin kippistelyetiketti alkoi luistaa siinä tahdissa. Hyvät naurut sain loistavan kuoron esityksestä ja laulusta, jota sai itse jatkaa valitsemallaan kappaleella. Harmi vaan, että jäi kaverin intoilema Poké-Rap kuulematta.

Kaverisitsit olivat oiva tilaisuus nähdä, millaisia juhlia teekkarit oikein järjestävät. Sain niistä myös hieman lisäintoa pyrkiä taas koulun penkille. Joten nyt uudessa opinahjossani odottelen innolla uusia juhlia ja bileitä (ja tietysti opiskelen ahkerasti!). Toivottavasti saan minäkin tilaisuuden kutsua omia kavereitani juhliin!

~Katja

-->
Teekkari

<--
Kaveri

METALLIKERHON KUULUMISET

Hei sinä Vuorimies!

Alkaako opinnot vihdoinkin lähteä pienistä vastoinkäymisistä huolimatta vauhtiin? Herättääkö kultafuksien saapuminen sisälläsi pienen ikäkriisin? Alkaako neljännet peräkkäiset killan rapujuhlat tuntua hieman toistavilta, vaikka saatkin kuulla illan tapahtumista vasta seuraavana aamuna Wuorikautisten päätoimittajalta? Kaipaako elämääsi jotain vaihtelua ja toimintaa? Sekä näistä että lukuisista muista syistä on varallesi perustettu Metallikerho. Tämä aiemmin killan vanhojen narisijoiden eläköitymisyhdistys toimii välisiteenä tulevien työnantajiesi ja itsesi välillä ja auttaa sinua tutustumaan yhä tarkemmin heidän tarjontaansa mm. excujen ja illanviettojen muodossa.

Metallikerho järjestää myös kahden vuoden välein pitkän ulkomaan excun, jonka myötä suuntaamme nyt syyskuun 11. päivä kahdeksi ja puoleksi viikoksi Kalifornian lämpöön. Hieman excusta selvittyämme aloitammekin juuri saavutetuissa megalomaanisissa fiiliksissä seuraavan ulkoexcun suunnittelun. Ja nyt tarkkana! Matkaan pääsee kuka tahansa Metallikerholainen ilmoittautumisjärjestyksessä, ja kohdemaahan voi ja pitääkin vaikuttaa! Oletko aina halunnut käydä Australiassa, mutta frendeillä ei ole ollut tarpeeksi fyrkkaa etkä haluaisi lähteä yksin reissaamaan? Perustele syysi hyvin ja saatat kohta olla jo nauttimassa snakebitea hieman Kamppia kauempana.

Kerho elää tällä hetkellä suuria muutoksen vaiheita, kun PT raivaa tietään ja killat sekä ammattiainekerhot joutuvat luonnostaankin siirtymään vähitellen sivuun. Mikäli omaat visiota kerhojen tulevaisuuden suunnasta etkä pelkää näyttää sitä, niin tule 4.12. ossin linnaan osoittamaan halukkuutesi Metallikerhon pikkujouluihin & vaalikokoukseen! Paikalle saa toki muutenkin tulla. Itsekin lähdin pari vuotta sitten ihan läpällä pikkujouluihin, ja heräsin aamulla isännän saappaista. Eikä edes morkkista!

Toivottavasti syksysi on tapahtumarikas ja aktiviteetteja täynnä! Ja vielä viimeisenä vinkkinä, että kun vihdoinkin koet Bordellissa kultakypärä päässä metsästäessäsi sen välttämättömän ikäkausi-ero –realisaation, niin muista, että Metallikerho on aina turvanasi vertaistukea tarjoamassa.

- Kim

Metallikerhon puheenjohtaja

Metallikerho järjesti poikkeuksellisesti myös syysgrillaailun. Kiitämme!

Kesä insinöörinä muRatalla

Materiaalitekniikkaa opiskelevat Annina Eklund ja Kimmo Lavanti olivat insinöörikesätöissä Vantaalla toimivassa Murata Electronicsissa. Murata suunnittelee ja valmistaa kiihtyvyy-, kallistus- ja kulmanopeusantureita, joita löytyy noin joka toisesta myytävästä autosta ja valtaosasta sydämentahdistimia. Kimmolle ja Anninalle Murata oli jo entisestään tuttu työpaikka, koska molemmat olivat olleet Muratalla aikaisemmin kesätöissä operaattoreina. Kulunut kesä oli kuitenkin kaksikolle ensimmäinen kesä insinöörin tehtävissä - ja aluksi yllätyksellinen. Tehtävissä vastuuta annettiin enemmän kuin osasi odottaa.

Ei vain kahvia keittämässä, vaan oikeita töitä

Anninan mielestä kuluneen kesän aikana on saanut hyvän kuvan todellisesta insinöörin työstä. Kesän jälkeen on paljon parempi ymmärrys ja käsitys siitä, minkälaisia tehtäviä omalla materiaalitekniikan koulutuksella voi teollisuudessa tehdä ja millaisia mahdollisuuksia on tarjolla valmistumisen jälkeen. Kimmo on kesän aikana saanut paljon vastuuta ja oppinut uutta.

Kesätyössä ei ollut toissijaisia nakkeja tai ”kahvin keittämistä”: Kesäinsinööreille annettiin heti vastuuta ja oikeita tehtäviä, joiden kautta he ovat nähneet insinööriyden arkea. ”Hieman tuli yllätyksenä miten vastuullisia tehtäviä on saanut kesän aikana,” Kimmo toteaa.

Kesätyöt alkoivat heti prosessikontrolli-insinöörin tehtävillä perehdytyksen ja koulutuksen jälkeen. Työtehtävät ovat olleet miltei täysipainoisia insinöörihommia, vaikka toinen puoli kesätöitä piti olla tuotannon työohjeiden päivystä.

Lähellä insinöörin arkea

Anninan päätehtävänä oli päivittää tuotannon työohjeet, jotta operaattorit voivat tehdä työnsä sujuvasti ja laadukkaasti. Alkukesä meni perehtyessä tuotantoprosessin eri vaiheisiin. Kimmon kesä alkoi hektisissä tunnelmissa ja hän joutui heti ”tuleen” hommiin. ”Oli hieman uutta, että näin myös kiireen ja tekemisen meininkiin”. Yllätyksenä tuli, miten paljon insinööriyötä on taustalla, jotta päivittäinen tuotanto pyörii kuten pitääkin.

Kesätöiden kautta molemmat ovat päässeet seuraamaan yrityksen kasvua ja kansainvälistymistä. Entisen VTI:n osti 2012 Japanilainen Murata-konserni, joka valmistaa

Anninalla ja Kimmolla on molemmilla aikaisempaa kokemusta operaattorin tehtävistä Muratalla, joten he tunsivat tuotannon jo entuudestaan. Anninan mielestä kannattaa ehdottomasti ensin mennä operaattoriksi, jos siihen on mahdollisuus. ”Kaikki opittu on opittu operaattorina, enemmän kun koulusta olisi oppinut.”

Kimmonkaan mielestä hänen prosessikontrolli-insinöörin työt eivät olisi onnistuneet, jos hänellä ei olisi ollut aikaisempaa kokemusta operaattorin tehtävistä. ”Kun on aikaisemmin ollut operaattorin tehtävissä, niin on perehtynyt prosesseihin, tapoihin ja tekniikoihin ennakkoon”. Muuten olisi mennyt melkein koko kesä perehtymiseen. Annina koki että sisäisiä koulutuksia on ollut paljon, ja niihin panostettiin myös kesällä.

keraamisia komponentteja elektroniikkaan. Muratan myötä pienestä suomalaisesta yrityksestä on kasvanut 800 henkeä työllistävä yritys, johon on tullut mukaan japanilaisia kasvoja sekä paljon lisää laatuosaamista ja japanilaista tarkkuutta. Annina kokee, että yrityksen ilmapiiri on nuorekas ja kansainvälinen. Kimmo on nähnyt myös insinöörin työn hektisen puolen, mutta se antaa viestin että töitä riittää ja yrityksellä on hyvät tulevaisuuden näkymät. Kimmon mukaan se näkyy avoimissa rekrytoinneissa: nekin antavat positiivisen kuvan yrityksestä näinä aikoina, jolloin iloisista uutisista on hieman jopa pulaa.

Kuvat: Murata

Kimmo Lavanti ja Annina Eklund

Tulevaisuudessa siintää lopputyö

Kesän jälkeen on hyvä fiilis, ja Anninalla on suunnitelmissa lopputyön tekeminen Muratalle puolen vuoden koulun jälkeen. Molempien mielestä vastaava insinööriyö on sitä, mitä haluaisi valmistumisen jälkeen tehdä.

Tärkeimpinä kursseina Annina ja Kimmo näkevät Materials for Electronics moduulin ja muut soveltavat moduulit tälle alalle. Anninan suorittamat tuotantotalouden kurssit ovat projektityöskentelyn, 5S-periaatteiden ja laadun kannalta olleet hyödyllisiä Muratalla.

Soveltava materiaalitiede pääainevalintana on molempien mielestä ollut sopiva puolijohdealalla toimimiseen.

Vaikka Murata (entinen VTI) oli fuksivuonna tuttu lähinnä karkkirasian kannesta ja ylimmässä kerroksessa vietetystä saunaillasta, on kesän aikana saanut hyvän kuvan siitä millaista puolijohdeteollisuudessa ja Muratalla on työskennellä. On saanut ratkoa ongelmia ja saanut tuoda esille myös omia ideoita. Vastustusta ja jäääämistä ei ole tullut vastaan.

muRata

INNOVATOR IN ELECTRONICS

KESÄKIERRÄTYSTÄ KUUSAKOSKELLA

Kesähessu asiaankuuluvissa
työvarusteissa.

Kuusakoski Oy on asiakaslähtöinen ja ympäristöstä huolehtiva pohjoisen Euroopan johtava teollinen kierrättäjä ja kierrätysmetallien jalostaja ja toimittaja. Maailmanlaajuisesti yrityksellä on yli 75 toimipistettä, joista noin 20 sijaitsee Suomessa. Kuusakoski kierrättää metalleja sekä muun muassa rakennusjätettä ja kuitumateriaaleja. Kierrätyksen ohella Kuusakoski myös valmistaa metallien kierrätykseen sekä ympäristön huoltoon käytettäviä laitteita ja laitoksia ja tarjoaa purkupalveluja.

Materiaalitekniikkaa ja kierrätystä opiskeleva vuorimies Michael Saulny oli kesätöissä Kuusakoskella Espoon Kauklahdessa. Vuorikautiset saivat yksinoikeudella haastattelun, jossa selviää, millaista Kuusakosken tarjoama kesätyö on ollut.

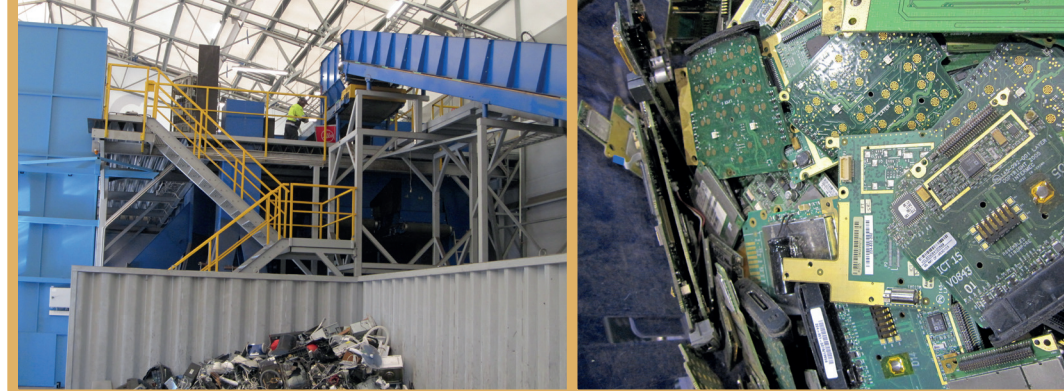
Millaisia työtehtäviä sinulla on ollut Kuusakoskella?

“Kuusakoski tarjosi minulle hienon mahdollisuuden tutustua kierrätysbisnekseen monipuolisesti. Aloitin kesätyöni jalometallipuolella purkamalla erilaisia hopeoituja alumiinituotteita hydrometallurgista prosessia varten. Tämän lisäksi purin tietokoneita ja muita elektroniikkatuotteita, joiden jatkoprosessit riippuivat niiden sisältämistä materiaaleista. Noin puolessa välissä työsuhdettani siirryin sähkö- ja elektroniikkaromun lajittelulinjalle, ja viimeiset pari viikkoa toimin insinööriharjoittelijana.”

Millainen työilmapiiiri yrityksessä on ollut?

“Pidin erityisesti Kauklahden laitoksella vallinneesta tekemisen meiningistä. Kun tuotannossa kohdattiin ongelmia, niihin etsittiin luovasti ratkaisuja tai työtapoja muokattiin joustavasti vallitseviin tilanteisiin sopivimmiksi. Rehdin työnteon kylkiäisenä ilmapiiiriä kevennettiin usein vitseillä sekä huumorisävytteisillä elämäntarinoilla.”

Kuvat: Kuusakoski, Michael Saulny

Mistä tiedoista on ollut hyötyä työssä?

“Olen opiskellut maisterivaiheessa kierrätystekniikkaa, mikä on luonnollisesti tarjonnut tukevan teoreettisen pohjan työnteolle. Samaten vaihtelevat jatkoprosessit olivat tuttuja jo koulun penkiltä, mikä lisäsi mielestäni työskentelyn mielekkyyttä entisestään. On kuitenkin muistettava, että terveellä maalaisjärjellä ja innokkaalla asenteella pääsee jo pitkälle.”

Mitä uutta olet oppinut ja missä olet kehittynyt?

“Kesätöissä aina havahtuu siihen, miten opiskeltu teoria ja konkreettinen työ ovat kaksi eri asiaa. Tietysti teoria tukee työtä, mutta kesätöissä ammennettuja käytännön kokemuksia ei voi opiskella kirjoista. Olen oppinut valtavan paljon kierrätysalasta ylipäättänsä. Tietämystä on kertynyt muun muassa kierrätysromun materiaalisisällöistä ja niiden arvoista, eri metallilaatujen erottelumenetelmistä, laskelmoivista ja optimoivista työtavoista sekä käytännön insinöörintaidoista.”

Miten kuvailisit Kuusakoskea työnantajana?

“Mielestäni Kuusakoskella välitetään työntekijöistä, ja heidän työpanostaan arvostetaan. Oli hienoa nähdä pomoni irrottautuvan kiireen keskeltä lähes päivittäin ihanvaintullakseen kysymään: ‘Miten menee?’ Olen myös myöntänyt, että ahkerille työntekijöille löytyy loistavia etenemismahdollisuuksia firman sisällä.”

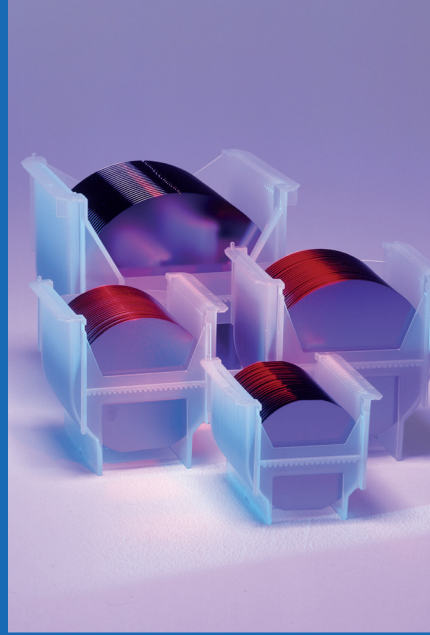
KUUSAKOSKI
RECYCLING

OKMETIC

VUORIMIESTEN KESÄTYÖNANTAJA

Kuvat: Okmetic

Elina Oksanen

Ellu työskenteli ensimmäistä kesää Okmeticilla ja löysikin itsensä syövytys-osastolta prosessoijana. Työtehtävikseen hän mainitsee tuotantokiekkujen emäs- ja happosyövytyksen. Piikiekkujen käsittely on hyvin tarkkaa ja huolellista työtä, mutta tuotannon puolella työtehtävät oli helppo omaksua. Jokaisella työntekijällä on oma työvaiheensa, joihin he kesän aikana erikoistuvat. Okmeticilla tuotannon kesätyöt ovat useimmiten jatkuvaa kolmivuorotyötä, ja Ellu kertookin väsymyksen sietokykynsä parantuneen kesän ansiosta.

Eniten Sihteerimme kehuu Okmeticin työilmapiiriä. Kokemustensa mukaan hän kertoi koko remmin olevan ystävällistä porukkaa. Työkaverit ovat olleet aivan ihania, ja monen monta kertaa Ellu on saanut nauraa vedet silmissä työpäivän aikana. Työtovereiden kanssa oli kesän aikana saanut jutustella niitä näitä ja höpötellä hölmöjäkin.

Kesätoissaan Ellu oppi yhtä sun toista jännää piikiekoista ja niiden valmistuksesta, ja sai kokea, millaista toden totta haalariharjoittelussa on työskennellä. Hän oppi myös siitä, miten tehtaat ja tuotanto pyörivät Okmeticin kokoisessa yrityksessä. Työssään hän tarvitsi eniten lähinnä maalaisjärkeä ja perusmatikkaa, joten kesätöitä voi ja kannattaakin hakea jo opintojensa alkuvaiheissa. Silloin voi saada seuraavina kesinä myös etenemismahdollisuuksia yrityksessä.

Ellu kertoo Okmeticin olevan kiva yritys, jossa on mukava työskennellä ja jossa asiat toimivat niin kuin pitääkin. Palatessaan opintoihin hänelle tulee eniten ikävä työkavereitaan ja heidän juttujaan.

Vuosien mittaan useat vuorimiehet ovat saaneet kesätyöpaikan piikiekkujen maailmasta Okmeticilta. Yritys valmistaa piikiekkoja anturi- ja puolijohdeteollisuuteen ja laskee ydinosaamiseen muun muassa kiteenkasvusteknologiansa.

Elina "Ellu" Oksanen, Vuorimieskillan ikioma Sihteeri, oli yksi monista Okmeticilla tänä kesänä työskennelleistä kiltalaisista, ja pääsi kertomaan Wuorikautisille kesätyötunnelmistaan.

Tätä matkaa olin odottanut koko kesän, joka muutoin kuluikin töitä ahkerasti pakertaen. Köyhänä opiskelijana kesätyöpalkka suorastaan sokaistutti – joten mikäpä olisikaan parempaa käyttää ansaituille rahoille kuin lyhyt matka vielä Suomeakin kalliimpaan maahan! Kuinkas kukkarolle todella kävi?

Suuri osuus varoista lähti tililtä jo hyvissä ajoin ennen Norjaan pääsyä. Matkan tärkein tarkoitus oli päästä keikalle. Kiertue tyypilliseen tapaan kiersi Suomen kaukaa, joten liput piti hankkia Osloon. Hintataso lipuille oli Suomen luokkaa (40-50€), ja Rockefeller on hieman Tavastiaa isompi.

Keikka- ja lentolippujen lisäksi piti maksaa taksikyyti lentokentälle, sillä lento oli varsin aikainen ja julkinen liikenne kentälle on huonoa. Norjalaiset voittivat tämän erän, sillä Oslossa tilanne oli toinen: siellä kaikki tuntui toimivan oikein sujuvasti. Lentokenttä on kaukana pääkaupungista, mutta siellä oli suora yhteys pikajunalla ilman pysähdyksiä. Matka kesti vain parikymmentä minuuttia.

Vaikka halvempiakin vaihtoehtoja olisi, suosittelen käyttämään reilun kympin (euroissa) tähän laatuun: Raha on kuitenkin tarkoitettu elämän helpottamiseen, ja matkalla se on varsin tärkeää.

Olen kiitollinen siitä, että matkan tarkoituksen kannalta saimme hotelli-huoneen mukavaan hintaan aivan Rockefellerin vierestä. Comfort Hotel Xpress on näköjään tietoinen sijainnistaan: paikka oli nuorekas ja aulassa soi juurikin minun suosimaani rockia. Ei ollut minkäänlaisia huolia keikkapaikalle tai sieltä pois viihtyisään hotelliin.

Oslon ydinkaupungin erikoisuus onkin se, kuinka naurettavan lyhyet etäisyydet kaikkialle on! Harkitsimme vuorokausilippua, mutta totesimme pian, että kävellen pötkii pitkälle. Tarvitsimme julkisia vain pari kertaa, sillä Holmenkollen ja Vigelandparken olivat kauempana. Metrolippu maksaa viitisen euroa, joten kannattaa selvittää, mihin kaikkialle on menossa. Pääsimme halvemmalla tällä kertaa.

Shoppailu ei tullut kysymykseenkään, mutta ruokaa piti saada, eikä norjalaisuus ollut tärkeää. Opiskelijoiden onneksi ihan lyhyen matkan päässä on Oslon kebabnaapurusto. Söimme intialaisessa lounaan erittäin hyvään hintaan noin kymppillä, ja seuraavana päivänä kävimme hakemassa isot hampurilaiset kebulasta, jossa hintaluokka oli sama.

Löysimme keskustasta myös thaimaalaisen ravintolan, jossa pienet ateriat olivat 8-16€, parinkymmenen euron paremmalla puolella siis. Annos ei kuitenkaan päätä huimannut. Toisena päivänä nautimme erinomaiset pitsat, jotka tosin maksoivat viitisentoista euroa – Oslossa kuulemma halvemmasta päästä. Jälkiruoksi halusin välttämättä italialaista jäätelöä, mistä pulitettiin noin kuusi euroa... Aut.

Eväitä metsästettäessä eksyimme ”halpaan” kauppaan (näin käänsimme ruotsia soveltamalla kaupan seinältä).

Paitsi että kaikki hinnat hieman hirttivätkin. Pienimmät turkinpippuripussit maksoivat yli kolme euroa, ja jotkin

karkit jopa kuusi euroa. Irtokarkkien kilohinta nousi melkein 30 euroon. Eipä ostettu herkkuja. Kaupan juomatkin hipoivat Suomen ravintolahintoja. Juuri mitään ei tullut mukaan. Tonnikalapurkkeja.

Juominen oli jopa kalliimpaa kuin useimmissa Helsingin klubeissa. Ennen keikkaa erehdyin pulittamaan valtavasta juomasta pitsan verran – 14 euroa, no huhhuh... Rockefellerissä pulitti helposti melkein kympin pelkästä oluesta. Eipä sinne onneksi mentykään kittaamaan juomia vaan kuuntelemaan keikkaa. Kaikki rahahuolet unohtuivat kun bändi saapui lavalle.

Matka onnistui paremmin kuin uskalsin toivoakaan. Rahaa meni kyllä paljon, mutta hyvällä suunnittelulla ja vertailemalla pystyy välttämään suurimmat häviöt. Ei kannata mennä ensimmäiseen vastaantulevaan kuppi-laan, vaan pienellä tiedonhauella hintahelmet löytyvät. Osloon ei mennä ostoksille, vaan muistoja ja mukavia hetkiä keräämään.

Mikäli kaipaat budjettilomaa, sellaisen saa helpoiten itäisen Euroopan maista. Viiden päivän lomamme Puolaan maksoi yhteensä kahdelta hengeltä noin 500 euroa sisältäen lennot ja majoituksen tasokkaassa hotellissa aivan kaupungin keskustassa. Ensimmäinen ateriamme Wrocławissa oli lähes ilmainen: kanankoipi ja höyrytettyjä kasviksia maksoi noin 1,80 euroa paikallisessa lounasravintolassa.

Lounaan jälkeen alkoi pieni-muotoinen road trip, jonka aikana kävimme muun muassa Książin linnassa (sisäänkäynti 3 euroa), vuorilla (hissilippu 4 euroa) sekä ilmaisissa kirkkoissa. McDonaldsin hintataso ei paljoa Suomen hinnoista poikennut, kahvi ja

jäätelö taisivat maksaa yhteensä noin 2,50 euroa. Kyllä polakit kuitenkin osaavat myös rahastaa, vaikka olimme syöneet vuorilla ravintolassa, ravintolan vessan käytöstä piti maksaa erikseen vielä 3 zł (0,75 e). Kai se veden pumppaaminen sinne ylös maksaa niin paljon.

Palattuamme Wrocławiin nautimme Puolan kahvilakulttuurista toden teolla, erityisesti käsintehdyt italialaistyyppiset jäätelöt ovat hintansa väärti, jäätelöpallon hinta oli noin 2,5, zł, eli noin 60 senttiä. Nams. Jos jäätelön mättämisen jälkeen alkaa viluttaa, voi torimuorilta käydä ostamassa ihanat täysvillasukat alle viiden euron.

Wrocławissa on erinomainen ravintolavalikoima ja siellä kyllä syö ulkona samaan hintaan, jopa halvemmalla, kuin mitä Suomessa kokkaa kotona. Edes omituiset ruokailuajat eivät tule vastaan, jos menee syömään possun ribsit Setkaan, se kun on 24/7 auki. Nuo mitä herkullisimmat lihanpalat saa vatsaansa kolmella eurolla ja 0,5 litran olut kyytipojaksi maksaa 1,80 e eli yhteensä 19 zł. Keskustorilta löytyy erinomainen 24/7 pikabaari, josta kostuketta saa vieläkin halvemmalla: kaikki juomat siellä maksavat 4 zł eli 1 euron. Kahdella eurolla saa itselleen jotakin pientä purtavaa, kuten esimerkiksi leipää ja laardia, suolakurkkuja tai vaikkapa tartarpihvin.

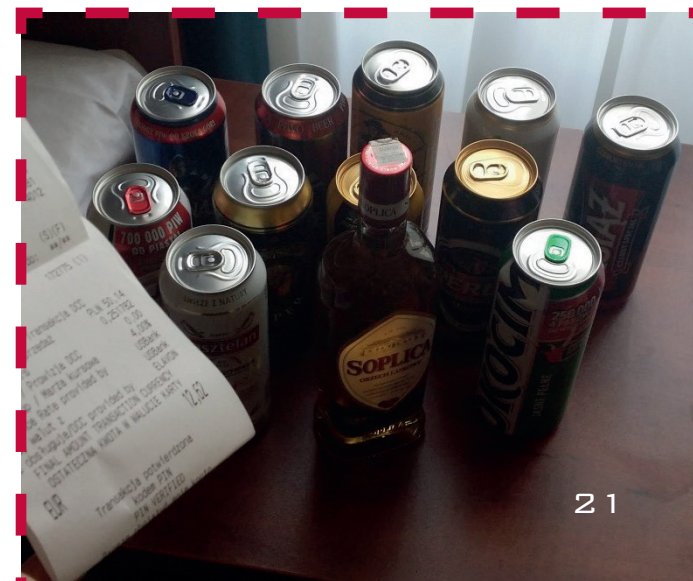
Myös joukkoliikenteen käyttö on erittäin halpaa Puolassa: matkamme Wrocławista Krakovaan (240 km) maksoi 5 euroa per lörvi PolskiBus.com:illa. Omistaja on sama ja bussit näyttivät samalta kuin Suomen Onnibus.comilla, mutta erona oli: hinnat alkaen 1 zł, ei 1 €. Lisäksi bussissa tarjoiitiin ensin teetä/kahvia, sitten vesirinkeliltä maistuva pulla, keksejä ja mehua ja lopuksi vielä vettä. Kaikki sisältyi hintaan.

Puola on erinomainen kohde budjettilomalaiselle, mutta sielläkin kannattaa muistaa pysyä riittävän kaukana turistiryksistä, joissa hinnat helposti kipuavat lähelle kotimaisia hintoja. Parhaat paikat löytyvät usein seuraamalla paikallisia heidän suosikki-paikkoihinsa.

*Kuvan hinnat
voisivat olla
Suomessa
euroja...*

*11 olutta ja pullo
hasselpähkinä-
vodkaa siis irtosi
paikallisesta
ruokakaupasta
hintaan 50,14 zł
ja euroiksi
muutettuna
12,52 euroa.
Kaupan
konversiokurssi
oli siis ihan
hyvä.*

Miten selviytyä työelämästä takaisin opiskelemaan?

Olitko kesätöissä? Ehditkö tottua siihen, että joka kuukausi tai jopa kahden viikon välein tilille tulvii rahaa enemmän kuin koko syyslukukautena? Alkukesästä maltoit vielä kerryttää saldoa talven varalle, mutta viimeistään heinäkuussa alkoivat elämäntavat leventyä kuin hipin housut.

Pyöräkellarin sijaan olut maistuikin terassilla. Kasperin sijaan kokeilit sitä uutta nepalilaista lounasravintolaa tai ostit kaupasta kampasimpukoita saaristolaisleipäsi päälle. Nyt viimeistään kannattaa lopettaa nämä kulutusjuhlat. Kaali, makaroni ja jauheliha kannattaa taas siirtää ostoslistan kärkeen, jotta ne kesän säästöt riittävät edes jouluun asti.

Kesätöissä ollessa oli myös työaika. Syyskuun riennoissa juostessa vapaus (tai jokin muu) saattaa humalluttaa, joten anna sen tehdä niin. Opiskelu on ihmisen parasta aikaa juuri vapauden takia. Kaikki on itsestä kiinni ja itseä varten. Töissä, jos jotain on tehtävä tänään, on siitä kiinni muiden ihmisten työ tai pahimmassa tapauksessa koko tehtaan pyöriminen. Nauti siis siitä, että tenttiä voi tammikuussakin, proffa ymmärtää ja kiltiksen kahvi maistuu.

Itselläni ainakin oli muutamana kesänä ongelmana työpaikalta tarttuneet pahat tavat. Terästehtaan taukotuvassa ei kielenkäyttö ollut suloisinta ja kesän jälkeen tämäkin tyttö puhui kuin... no... tehdastyöläinen. Kiinnitä siis huomiota siihen, että käytöksesi palaa mahdollisimman nopeasti sosiaalista ympäristöäsi vastaavaksi.

Pitemmittä puheita voisin toivottaa kaikki kanssavuorimiehet takaisin Otaniemeen ja opiskelujen pariin.

Ihana olla kotona.

Ekan viikon häslinkejä

Aalto-Partyssa Vuorimieskilta grillaili teltan vierailijoille herkkuja ja kyseli hankalia tietovisassa.

Metallikerhon teltalla mainostettiin tulevaa vuoden 2016 ulkomaan excursiota. Mihin maahan päädytään tällä kertaa?

CHEM-kivassa uusille fukseille opetettiin perinteistä Vuorimiesmeininkiä: Pelattiin modattua Sankopalloa, jossa sankojen sijaan käytettiin kaljakoreja. Pelin nimi olikin luonnollisesti Kaljakoripallo.

CHOICE OF WUORIMIES

INTERAKTIIVINEN SEIKKAILU, JOSSA VALINTA ON SINUN.

Olipa kerran, kauan kauan sitten Indokiinan Mongoloidilandian naapurista Sipulilandiasta kotoisin oleva työnhakijaperhe, joka muutti Suomeen. Isä hoiti yhtä maan suurimmista kebab-ravintoloista ja äiti oli kotona hoitamassa suurta kasaa jälkikasvua. Perheen vanhin lapsi, tyttö nimeltä Dwaëi'aäh, halusi lukion jälkeen lähteä kokeilemaan siipiään yli-opistossa. Materiaalitekniikan hän valitsi sen takia, että halusi tulevaisuudessa kyetä kehittämään täysin uudenlaisen

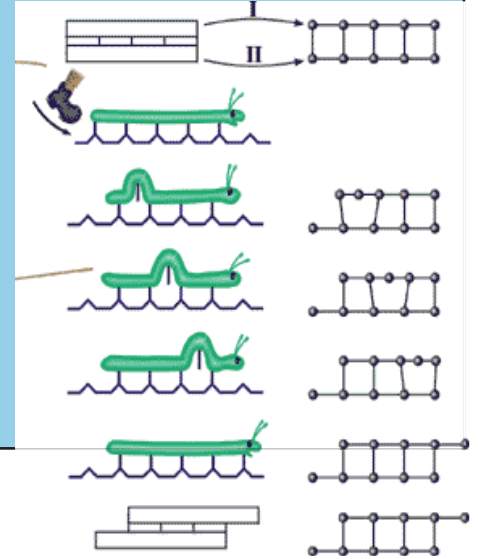
kebabmateriaalin, jotta perheyritys pystyisi nousemaan niin kansallisessa kuin kansainvälilesettömyydessäkin. Tästä syystä tyyppiä siis päätti hakea Wuorelle, ja pääsikin sisään, ja päästi sisään. Ensimmäiset viikot sujuivat oikein mukavasti matikkaa, fyssaa ja kemmaa tankaten ja ihmetellen, missä ne materiaalit oikein olivatkaan. Kurssit sujuivat oikein mukavasti ja tytön arvosanatkin olivat mitä mainioimpia "puskuribonuksensa" ansiosta.

Sitten lopulta koitti tuo pitkään ja hartaasti odotettu päivä, jolloin oikeasti pääsisi kokemaan, mistä Vuorimiehet olisi tehty: Koeporaus. Dwaëi'aäh odotti tätä porauspäivää todella innoissaan. Eipä siitä sitten sen enempää. Poratun tyttelin toivuttua porauksesta olikin vuoro tehdä todella suuri päätös. Valitako soveltava materiaalitiede vai materiaalien prosessointi?

Kumpi olisi varmempi tapa, jota opiskelemalla Dwaëi'aäh pystyisi täyttämään tehtävänsä? Kumman linjan avulla hän kykenisi ideoimaan täydellisen kebabin ja nostaa perheyrityksensä uuteen liitoon? Jos valitsit soveltavan materiaalitieteen, siirry siniselle ruudulle. Jos taas valintasi on materiaalien prosessointi, niin loikkaa vihreälle ruudulle.

Soveltava materiaalitiede ei ollut aivan sitä, mitä Dwaëi'aäh olisi odottanut. Kaiken maailman faasirajoja ja rajapintoja ja yksikkökoppeja ja ties mitä vielä. Ehkäpä tästä vielä päästäisiin siihen itse asiaan, kunhan vain ensin nämä perusjolinat olisi saatu hoidettua pois alta. Perhekebab kun siinsi yhä elävämmiin Dwaëi'aähin silmissä. Tuo tumman lihan himo palasi Dwaëi'aähin huulille aina päivä päivältä yhä polttavammin. Kunhan vain ensin tosiaan saataisiin nämä rajatiedon ja faasihämärän peruskurssit poljettua pois alta... Lopulta luennot oli lusittu ja tenttiviikko oli lähestymässä. Samoin olivat tosin killan järjestämät bakkanaalitkin! Pitäisikö selvittää mitä ovat ruuvi- ja kebabdislokaatiot (kuvarissa

kebabeläindislokaation eteneminen kebablihassa) vai pitäisikö tehdä kunniaa Bacchukselle? Jos luit tentteihin, hyppää sivulle 27. Jos taas valitsit Bacchuksen, käänny sivulle 26.

Materiaalien prosessointi ei ollut aivan sitä, mitä Dwaëi'aäh olisi odottanut. Mitä ihmettä hän tekisi jollakin pintailmiöillä ja yksinkertaisilla me-kanismeilla, termodynamiikasta pu-humattakaan! Noh, jälkimmäisin varmaankin edes joltain osilta voisi liittyä kebabiin, sillä pitäähän sitä tummaa lihaa jollakin lämmittää. Kun näistä "kuka Googlettaa eniten tietoa kolmessa tunnissa voittaa" -tenteistä oli selvitty ja kaikki kandidaateiden kummallisuudet oli selätettyä, olikin tullut aika, että Dwaëi'aäh tulisi taas päättämään, mitähän sitä sitten maisterivaiheessa tekisi. Jälleen kerran hänellä olisi kaksi eri vaihtoehtoa. Jatkaako Suomessa opiskelua vai siirtyäkö ulkomaille vaihto-opiskelijaksi tarkkailemaan sikäläisiä kebabinkääntelijöitä?

Jos valitsit Suomessa pysymisen, niin käänä sivulle 26. Jos taas päätit lähteä ulkomaille, niin kurkkaa sivulle 27.

[Valitsit Bacchuksen]

Faasimysteerien selvittäminen alkoi olla rasittavaa ja Dwaëí'áahista alkoi tuntua siltä, että pitäisi päästä purkamaan stressiä. Sitsit kutsuivat, sitten jatkot, sen jälkeen BY ja lopulta myös Joutomiehet ja muutama muukin kyseenalaisen maineen omaava paikka. Selvittyään tästä kaikesta kesälomalla Dwaëí'áah huomasi kiltalaisten olevan varsin hauskaa sakkia, ja hän päätti että haluaisi olla itsekin osa tätä kaikkea hienoa toimintaa. Dwaëí'áah joutui syösykierteeseen ja siirtyi tapahtumasta toiseen, kaikkennäköisiin kilta- ja iltapuuihin. Tulipahan hänestä myös Vuoden Rapu osallistuttuaan killan rapujuhliin Rantasaunalla. Hieman ennen heräämistään hän oli antanut kiltalehdelle perinteisen lausunnonkin, joskaan ei tapahtunutta hetkeen muistanut. Dwaëí'áah oli kiltalaisten

huulilla ja hänestä pidettiin. Vuosi alkoi olla loppuillaan ja oli uuden Raadin valinnan aika. Toimareitakin kaivattiin. Dwaëí'áahilla oli mahdollisuus tulla ja astua toimintaan mukaan. Kysymys oli vain missä virassa. Kiinnostaisiko joku leppoisa ja mukava homma, jossa pääsisi olemaan osa killan toimintaa ilman suurempia vastuita? Olisiko kuitenkin aihetta sittenkin tarttua härkää sarvista ja lähteä mukaan oikein kunnolla? Jos leppoisa homma on sinulle, loikkaa sivulle 33. Jos tekee mieli olla enemmän, käännä sivulle 28.

[Valitsit Suomen]

Dwaëí'áah päätti jäädä Suomeen opiskelemaan, sillä hänen perheensä oli täällä eikä hän haluaisi olla liian kaukana. Lisäksi isä tarvitsi aina välillä kiireapulaista kebabbilassaan ja äiti tarvitsi aina välillä apua valtavan lapsikatraan kaitsimisessa.

Näistä hyvinkin painavista syistä Dwaëí'áah päätti jäädä Suomeen viedäkseen koulutuksensa loppuun asti.

Tämä osoittautuikin oikein mahtavaksi valinnaksi, sillä kaikki kurssit Suomessa menivät todella nopeasti läpi todella hyvin arvosanoin, jo aikaisemmin mainitun poviedun turvin. Saattoi toki osaamisellakin olla jotain tekemistä asian kanssa. Koulu sujui oikeastaan jo niin hyvin, että Dwaëí'áahin olisi tehtävä viimeinen päätöksensä toistaiseksi. Diplomityö olisi vielä väännettävänä kasaan ennen suurta valmistumista ja pääsemistä Suomen kebabkeisarinnaaksi. Dwaëí'áahilla olisi kaksi valintaa mahdolliseksi dippapaikaksi. Toinen olisi tehdä dippa lafalle ja toinen Oy Firma Ab:hen. Jos valitsit lafkan, niin loikkaa saman tien sivulle 32. Jos taas olet Oy Firma Ab:n kannalla, niin kannattanee siirtyä suoraan sivulle 31.

[Valitsit ulkomaat]

Dwaëí'áah teki mielestään oikean päätöksen siirryttyään ulkomaille opiskelemaan. Vuoden mittainen vaihto-ohjelma ei olisi mitenkään kamalan pitkä aika olla erossa perheestä ja kavereista. Eikä Dwaëí'áah nyt loppujen lopuksi ollut kovinkaan kauas kotoa edes lähtenyt. KTH oli nimittäin tämän tummaverikön määränpää ja salainen tehtävä länsinaapurimme kebabsalaisuuksien varastaminen ilman, että svedut tajuaisivat yhtikäs mitään, jos edes sitäkään. Suurin yllätys Dwaëí'áahille oli KTH:n lähellä myynnissä ollut kebab erikoisuus. Nimittäin rullakebab perunamuusilla (true story) oli todella mielenkiintoinen yllätys tälle tummaverikölle. Tätähän pitäisi yrittää tuoda myös Suomen markkinoille. Sen verran hyvin se näytti uppoavan näihin kummallisuuksiin

länsinaapurista.

Opinnot ulkomailla taas eivät sujuneet aivan sillä toivotulla tavalla, johtuen tosin ruättalaisten suuntautumisesta, mutta jokainen kurssi tuli siitä huolimatta läpäistyä. Kun paluun hetki takaisin Suomeen lähestyi ja Dwaëí'áahin piti jälleen kerran tehdä suuri päätös. Palataanko Suomeen näiden uusimpien kebabvinkkien kanssa, joiden avulla parantaa nykyisen perheyityksensä kebabien materiaalia materiaalitieteen avulla vai jatkaakko lisää varsinaisen kotimaansa ruokakulttuurin opiskelua muualla ulkomailla? Jos valitsit paluun takaisin Suomeen, niin pyri sivulle 29. Jos taas haluat vaihtaa maisemaa, mutta paluu takaisin Suomeen ei ole vaihtoehto, niin suosittelen piipahtamista sivulla 30.

[Valitsit tenttiin lukemisen]

Dislokaatioiden dissosiaatio sujui ja kova ja kovaaäninen luennoitsijakin oli saatu tyydytettyä. Nyt kuuman varraslihan mysteerejä voisi alkaa selvittää maisterivaiheen kursseilla. Siellä Dwaëí'áah sai kuitenkin huomata, että soveltava jatkui sovelletulla eikä syvemmät mysteerit saaneetkaan haluttuja vastauksia. Kysymyksiä nousi päivä päivältä lisää muiden asioiden lomassa, mutta ehkä pitäisi jaksaa olla vielä kärsivällinen. Ehkä opittuaan jotain kebabintutkimusmenetelmistä unelma uudesta loisteliaasta kebabmateriaalista olisi lähempänä totta. Dwaëí'áah alkoi myös käydä hieman kärsimättömäksi, sillä hän oli tottunut saamaan, myös

vastauksia, ilman sen suurempia leikkejä. Ehkä hänen pitäisi etsiä kebabmaailmankumousta joltain toiselta alalta. Olihan esimerkiksi teollistuminenkin saapunut vanhempien kotimaahan Sipulilandiaan ja käsitöiden vaihtoehdot kiinnostivat. Pitäisikö jaksaa olla kärsivällinen vai olisiko aika kokeilla jotain muuta? Jos päätit jatkaa, siirrä katseesi sivulle 32. Jos päätit keksiä muuta opiskeltavaa, menekin sivulle 31.

[Sivulta 26]

Dwaëí'ááh päätti tähdätä suoraan huipulle, ja muiden hakijoiden puutteen takia sinne hän pääsikin. Dwaëí'ááh oli kovaääninen ja tiukka, osasi myös pitää kuria. Oli hänellä lisäksi paljon kokemustakin. Pitkän ja vaativan valintakokouksen jälkeen Dwaëí'ááh äänestettiin yksimielisesti ja myös kaksimielisesti killan puheenjohtajaksi! Viralle hän antoi kaikkensa ja hoiti välillä myös isännän ja emännän sekä heidän tehtävänsä. Virkakauden aikana killan valta-asema levisi yllättäviinkin

paikkoihin, ja esimerkiksi ravintola Kasperin torstaihernekeitto vaihdettiin iskenderiin.

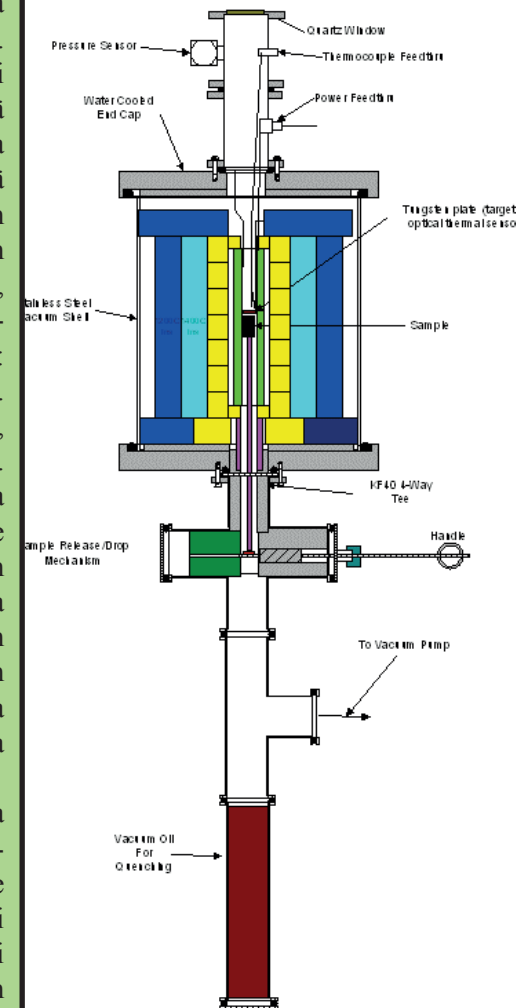
Kaikki hyvä loppuu kuitenkin aikanaan, ja näin oli myös Dwaëí'ááhin virkakauden laita - Tai näin ainakin olisi ollut, ellei häntä olisi valittu sakko(liha)kierrokselle samaan virkaan. Kahtena vuonna peräkkäin. Kaikki vastuu ja uurastus kuitenkin vaativat veronsa Dwaëí'ááhin opinnoista, ja hän kävi vielä samoja perusmoduulin kursseja, joita kävi ennen puheenjohtajuuttaan, virkakautensa jälkeenkin. [END]

[Sivulta 27]

Länsinaapuri oli nähty ja kebabsalaisuudet opittu. Ehkä lisukkeissa ei ollutkaan se läpimurto jota Dwaëí'ááh etsi. Olisi syytä kääntää katse ehkä annokseen itseensä. Ehkä itse kebabin valmistaminen olisi seikka, johon Dwaëí'ááhin olisi syytä pureutua? Ruotsalaisesta putkiajattelusta inspiroituneena hän keksi, millä voisi optimoida ja nopeuttaa kebabin kypsytysprosessin. Keskusteltuaan hieman professorinsa kanssa ja annettuaan tälle, hyvän syyn siis, Dwaëí'ááh osallistui APD-kurssille ennalta määrättyllä projektillaan: Kebabinpaistopystyputkiuunilla. Dwaëí'ááhin visio oli eristetty kvartsiputki, johon oli liitetty lämmityselementtejä. Putken yläpäästä syötettäisiin sisään raakaa kebabia ja alapäästä ulos pudotessaan se olisi kypsää. Tärkeää oli luoda optimaalinen ja tasainen lämpövuoto, jolla kebabliha kypsentyisi läpipudotessaan. Dwaëí'ááh liitti uuniinsa myös kaasulinjoja, joiden avulla voitaisiin tuottaa inertti atmosfääri ja välttää haitallinen kebabin hapettuminen ja vanheneminen prosessin aikana.

Projekti oli sinällään menestys, mutta suurten kustannustensa takia sen laaja-alainen implementointi kebabmarkkinoille jäi vähäiseksi. Valmistuttuaan DI:ksi Dwaëí'ááh pyrki jatko-opiskelijaksi laitokselle parantaakseen uuniaan ja hänen onnistuikin lopulta liittää putken alle kastikesäiliö, johon hehkutetun kebabin pystyi karkaisemaan. Jäänteitä ja jäljitelmiä tästä tekniikasta on edelleen nähtävissä Materiaalitekniikan laitoksen pilottihallissa sekä osassa laboratorioista. [END]

[Sivulta 27]

Dwaëí'ááh päätti siis jatkaa ulkomaan komennustaan, mutta Ruotsi ja KTH sekä kaikki ne perunamuusikebabit oli jo niin nähty, joten olikin sitten aika suunnata edemmäs kohti länttä - todella pitkälle. Dwaëí'ááh ei ollut koskaan kovinkaan hyvä maantiedossa, mutta kyllä hän silti tiesi, missä suunnassa länsi on, vasemmalle. Sitä hän taas ei tiennyt, että riittävän pitkälle länteen mentäessä päädyttäisiin lopulta itään. Näin ollen Dwaëí'ááh löysi itsensä Moskovasta. Ensimmäinen opittava asia oli, mitä kebab olisikaan paikallisella kielellä. Hyvin pian sekin tosin selvisi (кебаб) ja Dwaëí'ááh pääsi taas toteuttamaan itseään tumman lihan kääntäjänä ja uusien kebabmateriaalien etsijänä tieteen avulla. Mitä kaikkea voisikaan venäläinen materiaalitie tarjota kebabin valmistukseen! Ainakin uusimpien pakotteiden valossa ulkomaalaiset kebabeläimet olivat tuontikiellossa, mutta onneksi Siperian laajoilla preerioilla eleli paljon täkäläisiä kebabelukoita. Tosin tuo paikallinen fauna oli hieman erinäköistä, mihin Dwaëí'ááh oli tottunut.

Tästä huolimatta se maistui vallan mainiolta ja mausteetkin olivat todella kohdillaan. Paikalliset materiaalitetien oppilaitokset tosin eivät kovinkaan hyvin ymmärtäneet Dwaëí'ááhin suunnitelmia ja aikomuksia kehittää täydellistä kebabmateriaalia. Sikäläiset rohvessorit kun olisivat halunneet keskittyä vain metalleihin ja ennen kaikkea teräkseen. Tästä johtuen Dwaëí'ááh päätyikin hakkaamaan hanskaa yleisen vessan lattialla odottaen, että paluulentopäivä takaisin Suomeen koittaisi. [END]

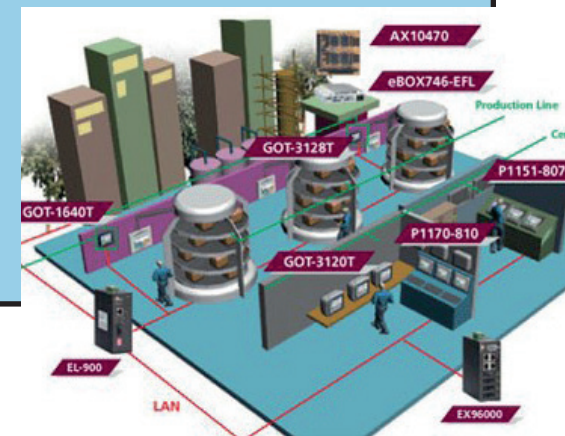

[Sivulta 27]

Huomattuaan, ettei kebabista voinutkaan tehdä läpivalaisuelektronimikroskoopille näytettä, Dwaëí'ááhille sai riittää. Materiaalitekniikka oli osoittautunut liian vaivalliseksi tavaksi kehittää kotipuolen kebabia, joten uusi menestyskeksintö piti hakea jostain muualta. Tarkasteltuaan valintojaan Dwaëí'ááh päätyi automaatio- ja systeemitekniikan laitokselle opiskelemaan Kebab-automaatiota. Siellä hän kehitti uuden ja uraa jos toistakin uurtavan menetelmän koneistaa kebabin tuotanto siten, että yksi snägarikoju pystyi palvelemaan jopa kokonaista jonollista samanaikaisesti.

Uudessa järjestelmässä oli myös se etu,

että käsikarvat pystyttiin nyt asettelemaan annoksiin entistä suuremmalla tarkkuudella. Sekä Dwaëí'ááh että hänen perheensä pystyivät menestyksen siivillä jäämään halutessaan varhaiseläkkeelle. Lopulta pieni Suomi osoittautui kuitenkin liian pieneksi kasvavalle bisnekselle ja perhe päätti laajentaa toimintaansa Turkuun. [END]

[Sivulta 26]

Oy Firma Ab teki Dwaëí'ááhille todella loistavan ja mahtipontisen tarjouksen. Hänen tulisi seuraavan kuuden kuukauden aikana kehittää aivan uudenlainen kebabmateriaali hyödyntäen jo oppimaansa teoriaa käytännössä. Varsinainen kebabinpyörittäjä Dwaëí'ááhista olikin jo ehtinyt kehkeytyä opiskelu-uransa aikana, mutta tämänkertainen haaste olikin jotain aivan toisenlaista, mihin hän oli koskaan eläessään joutunut! Mutta juuri haasteista Dwaëí'ááh piti. Hän todella rakasti niitä! Kokeellisessa osassa Dwaëí'ááhin piti

ajatella laatikon ulkopuolelta. Tässä hän onnistuikin erittäin hyvin ja Dwaëí'ááh kehitti lopulta aivan uudenlaisen maustemateriaalin kebabille yhdistämällä hullun luovuuden intohimoon ja melankoliaan. Tästä kebabista tultaisiin vielä puhumaan kautta maailman! Perheyritys ampaisi raketin lailla nousuun ja on nykyään hallitseva markkinajohtaja kebabmarkkinoilla. [END]

**THINK
OUTSIDE
THE BOX**

[Sivulta 27]

Kebabin syvimvät mysteerit pysyivät tavoittelemattomissa, ja KELA muistutti Dwaëí'ááhia vuosien kulumisesta aina säännöllisin väliajoin käteistä sisältävällä kirjeellä. Olihan Dwaëí'ááh sentään opinnoissaan ansioitunut, joskin hieman hitaasti edennyt.

Lopulta virkamiesruotsi oli osoittautunut ylitsepääsemättömäksi puutteellisen kielenkäyttötaidon takia, vaikka muodot ja rakenteet olivatkin enemmän kuin

kunnossa (ks. kuva). Opintovuodet olivat n^n-luokkaa ja jossain välissä oli löytynyt toinen tumman lihan ystävä rinnalle. Lapsiakin oli karttunut riittävästi pienen yrityksen tarpeisiin. Kaukainen kotikebab aiheutti kuitenkin vielä kaipausta, ja aikanaan Dwaëí'ááh perusti oman perhe-kebabin Otaniemen ostarin kupeeseen, missä monet teekkarit pääsivät nauttimaan Dwaëí'ááhin tarjoamasta tummasta lihasta niinä ani harvoina darraisina öinä. [END]

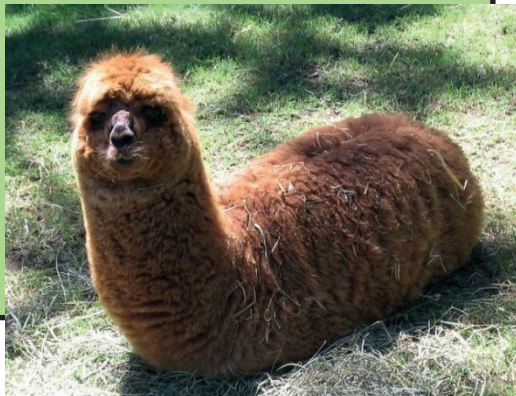

[Sivulta 26]

Lafkalle dipan tekeminen oli pyörinyt Dwaëí'ááhin mielessä hyvin pitkään, vaikka se olisikin vähän tylsäkö vaihtoehto. Turvallinen ja helppo ratkaisu, mutta ainakin valmistuminen olisi varmaa. Aiheeksi valikoitui kebabin lämpökäsittely ja sen termodynaaminen mallintaminen pesukoneella ja hiustenkuivaimella. Kokeellinen osa tultaisiin suorittamaan syvällä Kauhavan takametsissä piilossa uteliahkoilta katseilta. Lähinnä siksi, että niin perähikiällä ollessaan Dwaëí'ááhin ei tarvinnut pelätä, että kukaan tulisi ja ryöstäisi hänen kallisarvoista tummaa lihaansa. Lisäksi hän piti matkustelusta. Kokeellinen osa sujui ilman mitään kummempia kommervenkkejä. Dwaëí'ááh lisäksi suunnitteli aivan uudenlaisen ateriakokonaisuuden perheravintolaansa. Kokeellisen osan päätyttyä olikin aika siirtyä takaisin sivistyksen pariin eli Otaantua jälleen kerran. Otti Dwaëí'ááh kuitenkin mukaansa muutaman kebabeläimen tuolta perähikiältä ihan vain varmuuden vuoksi,

koska tiesi rohvessorin kuitenkin muuttavan kokeellisen osan täysin toisenlaiseksi, minkälaiseksi Dwaëí'ááh oli sen alunperin itse suunnitellut. Tämä oli totisinta totta lafkalla.

Kaikista epäonnistumisista huolimatta Dwaëí'ááh saikin lopulta dippansa valmiiksi, ihan hyvin arvosanoinkin vielä. Taisi arvostellut rohvessori pitää tummasta ja tulisesta lihasta. Vastausta täydelliseen kebabmateriaalien Dwaëí'ááh ei tosin ollut onnistunut saamaan, joten hänen ei auttanut muukaan kuin jäädä jatko-opiskelijaksi kyetäkseen selvittämään tämän hermoja raastavan salaisuuden. [END]

[Sivulta 26]

Kaikki kebabinpyöritys ja opinnot olivat olleet aikainvestointi itsessään. Liian suuren vastuun vastaanottaminen olisi tehnyt sivutyöt ja opinnot hankalaksi. Dwaëí'ááhilla oli kuitenkin palava halu päästä killan kimppaan. Hän päätti siis pyrkiä toimihenkilöksi. Dwaëí'ááh muisti lopulta Vuoden Ravuksi tulemisen jälkeen antamansa haastattelun ja tajusi mitä haluaisi tehdä. Hän päätti pyrkiä osaksi tuota hyvin öljyttyä ja veitsen terävää journalistista konetta, ja ryhtyä

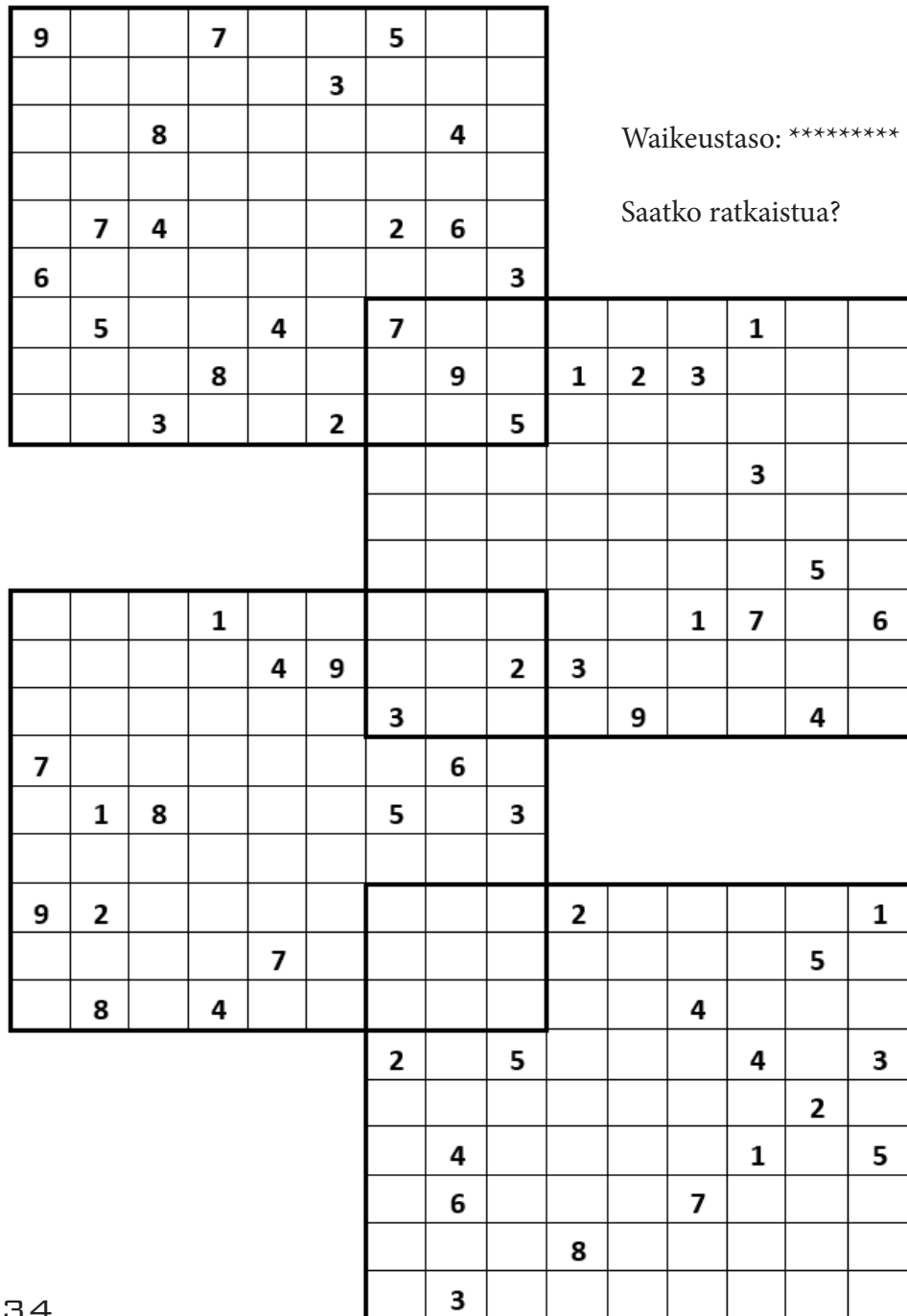
WUORIKAUTISTEN TOIMITAJAKSI!

Dwaëí'ááh otettiin kaartiin lämpimästi vastaan ja hän alkoi kirjoittaa, oman tyyliensä mukaan, ruoka-aiheisia artikkeleita - usein kebabiin liittyen. Hänen pano(kse)nsa myötä lehdestä tuli koko yliopiston suosituin kiltalehti. Suosio ei päättynyt kuitenkaan siihen. Lopulta Dwaëí'ááhin artikkelit paisuivat kokonaiseksi kebab-blogiksi, jota julkaistiin Wuorikautisten lisäksi Iltalehdessä sekä Vaasan Sanomissa.

[END]

WUORISUDOKU

KÄTTÄ PÄÄLLE! SSAB JA RUUKKI OVAT NYT YHTÄ

Ruukki on nyt osa SSAB:tä. Yhdessä Ruukki ja SSAB muodostavat maailmanlaajuisesti toimivan pohjoismaisen ja yhdysvaltalaisen teräsyhtiön, joka on johtava pitkälle kehitettyjen lujien terästen ja nuorrutusterästen sekä nauha-, levy- ja putkituotteiden sekä rakentamisen ratkaisujen tuottaja.

- noin 17 300 työntekijää
- vuotuinen terästuotantokapasiteetti 8,8 miljoonaa tonnia
- pääkonttori Tukholmassa
- suurimmat terästuotantotehtaat Raahessa ja Hämeenlinnassa (Suomi), Oxelösundissa, Borlängessä ja Luleåssa (Ruotsi) sekä Montpelierissä ja Mobilessa (Yhdysvallat)

SSAB on maailmanlaajuisesti toimiva pohjoismainen ja yhdysvaltalainen teräsyhtiö. Yhtiön lisäarvoa tarjoavat tuotteet ja palvelut on kehitetty tiiviissä yhteistyössä asiakkaiden kanssa. Tavoitteena on vahvempi, kevyempi ja kestävämpi maailma. SSAB:llä on työntekijöitä yli 50 maassa ja tuotantolaitoksia Ruotsissa, Suomessa ja Yhdysvalloissa. Yhtiö on noteerattu NASDAQ OMX Nordic Tukholmassa ja toissijaisesti NASDAQ OMX Helsingissä. www.ssab.com.

